

Andre Lovbud indeholde derimod Regler, som afvige fra eller ligge udenfor Udkastets Bestemmelser. At saadanne specielle Regler ikke berøres af Udkastet, vil for nogle af disses Vedkommende følge af, at de der omhandlede Fuldmagter ikke angaa Retshandler paa Formuerettens Omraade, se det ovenfor Sp. 2661 i de indledende Bemærkninger til Udkastet anførte. Dette gælder saaledes de i Forordningen angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed af 8de Juli 1840 § 17 omhandlede Fuldmagter og ligeledes Rettergangsfuldmagten, jfr. Lov om Rettens Pleje af 26de Marts 1909 § 255. Men ogsaa for formueretlige Fuldmagters Vedkommende vilde det, selv om ingen Udtalelse i saa Henseende fandtes i Udkastet, følge af almindelige Fortolkningsregler, at de specielle Lovbud om Fuldmagtsforhold, der findes i gældende Ret, under Udkastets Tavshed ikke berøres af dette, forsaavidt de indeholde noget i Forhold til de hidtil om Fuldmagt i Almindelighed gældende Regler særligt. Det erindres i denne Forbindelse, at de fleste af Udkastets Bestemmelser om Fuldmagt kun fastslaa, hvad der allerede er anerkendt i nugældende Ret for Fuldmagtsforhold i Almindelighed. Den alene i det danske Udkasts § 28, 1ste Stykke givne Bestemmelse om, at, hvad der i den gældende Lovgivning særligt er fastsat for enkelte Fuldmagtsforhold, ikke forandres ved Udkastets Regler, er derfor egentlig unødvendig. Den er kun optaget for at forebygge den Misforstaaelse, der kunde fremkaldes derved, at et enkelt Eksempel paa en fra Udkastets Regler afvigende Bestemmelse i gældende Ret undtagelsesvis i Udkastets § 28, 2det Stykke udtrykkelig er nævnt som endnu bestaaende.

I alle tre Udkast har man nemlig ment at burde udtale, at hvad der i Fimalovens §§ 7 og 32 er fastsat om Tilbagekaldelse af Prokura, som er anmeldt til Handelsregistret, fremdeles gælder. Dette har man ønsket at udtale ikke blot paa Grund af Prokurainstitutets store praktiske Betydning men ogsaa for, til Afskæring af

mulige Tvivl, at faa fremhævet, at Fimalovens Regler om Tilbagekaldelse ikke skulle suppleres med Udkastets Regler herom. Efter Fimalovens § 32 skal Tilbagekaldelse af en anmeldt Prokura anmeldes til Handelsregistret. Saalænge der endnu ikke er sket Anmeldelse og Bekendtgørelse af samme i Statstidende, jfr. Fimalovens § 4 og Lov Nr. 10 om en Statstidende af 23de Januar 1903 § 1, kan Tilbagekaldelsen ifølge Fimalovens § 7, 2det Stykke kun gøres gældende mod Tredjemand, naar han bevislig har haft Kundskab om den. Heraf følger, at Tilbagekaldelse paa en af de i Udkastets 2det Kapitel foreskrevne Maader ikke i sig selv er tilstrækkelig til at gøre Prokuraen uvirksom. En skriftlig udfærdiget og til Handelsregistret anmeldt Prokura kan saaledes ikke gyldig tilbagekaldes alene derved, at den paa Prokuragiverens Forlangende tilbagegives ham eller tilintetgøres (Udkastet § 17). Saadan Tilbagekaldelse kan kun faa Betydning, hvis Tredjemand bevislig har faaet Kundskab om den; at han burde kende den, er efter Fimaloven ikke nok. Er derimod Anmeldelse af Tilbagekaldelsen sket, og har behørig Bekendtgørelse fundet Sted i Statstidende, anses ifølge Fimalovens § 7, 1ste Stykke Tilbagekaldelsen for at være kommet til Tredjemands Kundskab, saafremt Omstændighederne ikke give Grund til at antage, at han hverken har eller burde have været vidende derom. Man kunde da rejse det Spørgsmaal, om Tilbagekaldelse af den anmeldte Prokura ikke efter Omstændighederne tillige burde ske paa anden Maade. Efter Udkastets § 13, 1ste Stykke skal jo Tilbagekaldelsesforskrifterne i hver enkelt af de følgende Paragrafer forstaaes med den Begrænsning, at, forsaavidt flere af disse Forskrifter ere anvendelige paa samme Fuldmagt, maa de alle iagttages, for at Tilbagekaldelsen kan faa almindelig Gyldighed, jfr. dog § 13, 2det Stykke. Paa lignende Maade kunde det tænkes, at Tilbagekaldelse efter Fimalovens Regler af anmeldt Prokura først fik almindelig Gyldighed, naar de af de i nærværende Udkast givne Forskrifter om Til-